

1

1 9 1 9 - 1 9 8 9

Ladislav Vojáček / Karel Schelle / Jaromír Tauchen

DĚJINY PRÁVNICKÉ FAKULTY MASARYKOVY UNIVERZITY

1 9 1 9 - 2 0 1 9

MASARYKOVA UNIVERZITA

Vzor citace

VOJÁČEK, Ladislav, Karel SCHELLE a Jaromír TAUCHEN. *Dějiny Právnické fakulty Masarykovy univerzity 1919–2019: Díl 1 – 1919–1989*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2019. 574 s. Spisy Právnické fakulty MU č. 646. ISBN 978-80-210-9240-2, 978-80-210-9239-6 (soubor), 978-80-210-9241-9 (2. svazek)

CIP - Katalogizace v knize

Vojáček, Ladislav

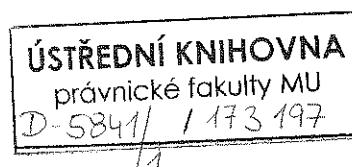
Dějiny Právnické fakulty Masarykovy univerzity 1919–2019. Díl 1, 1919–1989 / Ladislav Vojáček, Karel Schelle, Jaromír Tauchen. – 1. vydání. -- Brno: Masarykova univerzita, 2019. 574 stran. -- Spisy Právnické fakulty Masarykovy univerzity, svazek č. 646. ISBN 978-80-210-9240-2, 978-80-210-9239-6 (soubor), 978-80-210-9241-9 (2. svazek)

378.093.5:34* 34(091)* (437.322)* (048.8:082)*

- právnické fakulty
- právní dějiny
- Brno (Česko)
- kolektivní monografie

34 – Právo [16]

Recenzoval prof. JUDr. Petr Hajn, DrSc.

© 2019 Masarykova univerzita

ISBN 978-80-210-9240-2

ISBN 978-80-210-9239-6 (soubor)

ISBN 978-80-210-9241-9 (2. svazek)

Obsah

Úvodem.....	9
Právnická fakulta MU v letech 1919–1939 (1945)	13
1 / Vznik a právní povaha Masarykovy univerzity.....	15
1.1 Snahy o založení české univerzity na Moravě.....	15
1.2 Vznik Masarykovy univerzity.....	20
1.3 Právní povaha československých univerzit, jejich správa a řízení	24
2 / Konstituování právnické fakulty	28
2.1 Vznik právnické fakulty	28
2.2 Organizace fakulty.....	30
2.3 Budování materiálního zázemí – nová budova	33
3 / Učitelé fakulty	44
3.1 Profesoři a soukromí docenti.....	44
3.2 Učitelé brněnské fakulty	49
3.3 Líhen budoucích učitelů – asistenti	54
3.4 Platy vysokoškolských učitelů	55
4 / Posluchači	57
4.1 Iuris studiosus (et iuris studiosa)	57
4.2 Posluchači práv v Brně.....	58
4.3 Studentské spolky	61
4.4 Sociální poměry studentů práv	62
5 / Organizace studia	69
5.1 Studijní program	69
5.2 Zkoušky.....	76
5.3 Brnění učitelé a reforma právnického studia	81
6 / Literární činnost brněnských učitelů	88
6.1 Charakter publikací	88
6.2 Časopisy spjaté s fakultou	93
7 / Právnická fakulta a novokantovská brněnská právní škola.....	99
7.1 Novokantovská brněnská právní škola	99
7.2 Hledání místa na slunci.....	101
7.3 Literární obraz novokantovské brněnské právní školy	103
7.4 Brněnská normativní teorie	109
7.5 Teleologická koncepce Karla Engliše	115
7.6 Právní filozofie Jaroslava Kallaba	117
7.7 Jurilogie Františka Roučka	121
8 / Rozvoj jednotlivých oborů	124
8.1 Právní dějiny, církevní právo a srovnávací právověda	124
8.2 Římské právo	132
8.3 Občanské právo hmotné a procesní	135
8.4 Obchodní, směnečné a pojišťovací právo	149
8.5 Trestní právo a trestní řízení	154
8.6 Ústavní právo, státověda a správní právo	163
8.7 Národní hospodářská věda, finanční právo, statistika	177
8.8 Mezinárodní právo veřejné a soukromé	191

9 / Pomníčkovské změny a zavření vysokých škol	196	5.5 Katedra správní vědy a správního práva	368
9.1 Změny studijních předpisů	196	5.6 Katedra trestního práva	371
9.2 Zásahy do personálních poměrů	198	5.7 Katedra občanského práva	374
9.3 Zavření českých vysokých škol	201	5.8 Katedra hospodářského, finančního, pracovního etc. práva	379
Epilog: „Jaká to krvavá ironie!“ (Doba nesvobody 1939 až 1945)	203	5.9 Oddělení celouniverzitních pracovišť na právnické fakultě	384
Právnická fakulta MU v letech 1945—1950 (1969)	213	5.10 Výzkumné pracoviště ekonomiky a řízení nevýrobní sféry (VPEŘ NS)	391
1 / Poválečná obnova fakulty v letech 1945–1948	215	5.11 Personální obsazení kateder	393
1.1 Organizace fakulty	216	6 / Studium a pedagogická činnost 1969–1989	397
1.2 Učitelé	221	6.1 Přijímací řízení 1969–1989	397
1.3 Posluchači	227	6.2 Organizace denního studia a studijní plány	412
1.4 Výuka	231	6.3 Pedagogická činnost	424
1.5 Věda	239	6.4 Skupinoví učitelé a jejich role	429
1.6 Reforma studia	242	6.5 Průběh přednášek a seminárních cvičení, vztah studentů a učitelů	430
1.7 Společenské dění	246	6.6 Zkoušky, prospěch a jeho hodnocení	432
2 / Od února 1948 do zrušení fakulty v roce 1950	247	6.7 Využívání techniky při výuce	442
2.1 Únor 1948 a jeho bezprostřední důsledky na fakultě	247	6.8 Péče o nadané studenty	444
2.2 Akční výbory na brněnské fakultě	249	6.9 Studium při zaměstnání a jeho specifika	446
2.3 „Očista“ učitelského sboru	253	6.10 Závěr studia	449
2.4 Disciplinární řízení proti trestně stíhaným profesorům	256	6.11 Absolventi a jejich rozmístování	453
2.5 Fakultní sbor	256	6.12 Postgraduální studium (1969–1989)	454
2.6 Doplnění učitelského sboru	261	7 / Vědecko-výzkumná činnost a zahraniční styky 1969–1989	465
2.7 Prověrky posluchačů	262	7.1 Významné konference (1969–1989)	477
2.8 Změny ve výuce	269	7.2 Publikární činnost (1969–1989)	479
2.9 Věda	272	7.3 Studentská vědecká a odborná činnost (SVOČ)	486
3 / Zrušení právnické fakulty v roce 1950	274	7.4 Zahraniční styky	497
Právnická fakulta MU v letech 1969—1989	279	8 / Rigorózní řízení 1969–1989	507
1 / Obnovení právnické fakulty 1968–1969	281	9 / Aspirantura a vědecká příprava 1969–1989	513
1.1 Koncepte znovuobnovené právnické fakulty	305	10 / Habilitační a profesorské řízení 1969–1989	518
2 / Právnická fakulta v době normalizace	310	11 / Politicko-výchovná práce na fakultě a komunistická výchova 1969–1989	521
3 / Výstavba právnické fakulty 1969–1989	329	11.1 Ideologický profil studentů	527
4 / Organizační struktura a řízení právnické fakulty 1969–1989	336	11.2 Politicko-výchovná práce na kolejích	531
4.1 Děkan	337	11.3 Účast KSČ a společenských organizací na komunistické výchově	533
4.2 Proděkan	339	12 / Činnost Komunistické strany Československa na fakultě 1969–1989	544
4.3 Vědecká rada fakulty	341	13 / Činnost společenských organizací na fakultě 1969–1989	550
4.4 Komise	342	13.1 Socialistický svaz mládeže (SSM)	550
4.5 Tajemník fakulty a děkanát	343	13.2 Svat československo-sovětského přátelství (SCSP)	558
4.6 Vedoucí učitel ročníku a vedoucí učitel studijní skupiny	343	13.3 Revoluční odborové hnutí (ROH)	562
4.7 Katedry	346	13.4 Československý červený kříž (ČSČK)	568
4.8 Knihovna	346	Zdroje otištěných fotografií	569
5 / Katedry právnické fakulty 1969–1989	355	Zdroje otištěných archiválií	572
5.1 Katedra dějin státu a práva	355		
5.2 Katedra teorie státu a práva a sociologie	359		
5.3 Katedra státního práva	363		
5.4 Katedra mezinárodního práva	366		

ÚVODEM

„Nemá-li být univerzita nebo univerzitní fakulta pouhým učilištěm, vzdělávajícím dorost podle předepsaného učebního plánu v předepsaných oborech vědních, musí si vybudovat svůj směr, svoji individualitu a svoji tradici.“

Zdeněk Neubauer

Masarykova univerzita a její právnická fakulta v roce 2019 dospívají ke stu letům od svého vzniku. Takové výročí je nesporně skvělou příležitostí k ohlédnutí. A nic na tom nemění fakt, že těch sto let nebylo plnohodnotných. Celá univerzita studentům nuceně zavřela své dveře brzy po vzniku Protektorátu Čechy a Morava a její právnická fakulta znovu v roce 1950, tentokrát na téměř dvacet let.

Je nasnadě, že na právnické fakultě se vhodné příležitosti k ohlédnutí chopili členové pracoviště, které má historii, resp. právní historii, v popisu práce. Historie právnického vzdělávání a právnických učilišť, byť pouze jako okrajová záležitost, pro niž se ve výuce najde jen velmi málo prostoru, k právní historii totiž neodmyslitelně patří. Když se autorům dostalo velkorysé podpory, mohli se rozmáchnout a do historie fakulty se ponořit skutečně důkladně. Přestože sté výročí je důvodem k oslavě, a slavit se samozřejmě bude, jejich cílem nebylo psát „oslavnou“ historii, ale historii zachycující všechno podstatné z fakultního dění, tedy neskrývat i její poněkud ušmudlané stránky. A to v tomto případě vůbec není jednoduchá záležitost. Jde z velké části o historii výrazně mladou, nadmíru živou a zároveň svým způsobem okrajovou. Proto se ještě nemohla usadit v konfrontaci více různých už dříve prezentovaných subjektivních náhledů. Proto také ani mezi autory vždy nevládla shoda v tom, jak tu kterou událost zachytit, co v ní jako podstatné spíše akcentovat a co naopak potlačit. Autoři však chtějí čtenáře ujistit, že vždy postupovali sine ira et studio a že prezentovali jen dostačně doložené skutečnosti.

Před autory tedy stál nelehký úkol, protože v kontextu celého stoletého vývoje vstupovali na pole z velké části neorané. Sice mohli navázat na některé své starší práce, případně na práce jiných autorů, zejména bývalých a současných pracovníků Archivu MU, ty se však vesměs vztahovaly jen k meziválečnému období, případně k fungování obnovené fakulty v letech 1945 až 1950. Celou práci proto museli primárně opřít o vlastní archivní výzkum. Vypomáhali si však též osobními svědectvími pamětníků, dobovými studijními příručkami (Seznamy přednášek, Studijní programy, Studijní katalogy) a informacemi z databází, zejm. z webových stránek univerzity a fakulty a z Informačního systému MUNI (dále i IS). O poskytnutí podkladů požádali též vedoucí jednotlivých pedagogických pracovišť. Ve vztahu k období po roce 1969, resp. 1968, kdy se obnovení fakulty začalo intenzivně připravovat, tak jde o informace vesměs dosud nikde nepublikované, navíc ne vždy korespondující s tradovaným

V Dějinách
se představí

- kde všude se
- jaké ořechy a s jakým využitím
- co a jak se mělo dít
- jak se vyučovalo
- jak se učili a jak se učili

Dovíte se

- kdo byl
- kdo byl univerzitou zahrnut
- jak se jmenoval
- kolik jelet
- jak se rekonstruoval
- že se přemístilo
- jak došlo k rozdílu v roce 1989
- proč byly vyučující povoleny
- proč učiteli neplní roli
- kdo se stal
- co se názvem
- jak se fakulta řídila
- proč mohlo dojít k dřevěným

a rádu da

Prostřednictvím náhledu na

Autorů

povšechným vnímáním tehdejšího dění. Například jako mylná se ukázala představa, že se o znovuobnovení fakulty rozhodující měrou zasloužili „buržoazní profesori“ z poválečného období, kteří se však k již rozběhnutému procesu připojili až dodatečně. Podobně se s realitou rozchází vžitá představa, že v roce 1950 brněnskou fakultu zrušili hlavně proto, že se na ní pěstovala normativní teorie.

Zdroji archivního výzkumu byly v prvé řadě fondy Archivu Masarykovy univerzity (dále i A MU), čítající stovky kartonů, ale též materiály z Národního archivu (dále i NA), pokud se vztahují k fakultě. Jejich vyhledání a zpracování představovalo několikaletou intenzivní práci. Přes obrovský objem však zkoumané archiválie samy o sobě ucelený pohled na dění na fakultě neposkytuji. Například ve vztahu k meziválečnému období jsou klíčové zápis y z jednání profesorského sboru k dispozici v ucelené podobě jen pro období let 1938 až 1939 (dění na fakultě v této době však lze celkem dobré rekonstruovat z dalších archiválií, zejm. z osobních spisů profesorů a soukromých docentů, zpráv o fakultě čas od času publikovaných ve fakultní Vědecké ročence, Seznamu přednášek nebo z publikovaných i nepublikovaných vzpomínek přímých aktérů). „Děravé“ jsou ovšem – z různých důvodů – především materiály z posledních desetiletí. Z období let 1969 až 1989 v archivu chybí zejména materiály z činnosti fakultních organizací KSČ a společenských organizací. Relativně ucelené jsou archiválie z devadesátých let, zcela však chybí materiály z posledních desetiletí, což z části souvisí i s elektronizací studijní a personální agendy.

Autoři jsou si tedy vědomi, že jejich výklad je ucelený jen do té míry, pokud jim to dostupné materiály umožnily. Zatímco pro období let 1919 až 1950 měli v konečném důsledku podkladů dostatek, ve vztahu k poslednímu padesáti let jím ani další možné zdroje informací situaci vždy neulehčily, a to především ve spojení s každodenním životem fakulty. Hodně si slibovali od osobních svědectví, i když si byli vědomi limitů spojených s tzv. oral history, tj. zejména selhávání lidské paměti. Bohužel se však nesetkali s velkou ochotou pamětníků o dění na fakultě vypovídat, případně jen poskytnout dobové fotografie a jiné dokumenty. Proto by chtěli ocenit zejména přístup doc. JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Ph.D., jehož materiály a osobní svědectví umožnily rekonstruovat dění po 17. listopadu, především fungování stávkového výboru, JUDr. Danuše Spáčilové, která dala autorům k dispozici fotografický materiál z činnosti bývalého Socialistického svazu mládeže, a pracovnic knihovny za poskytnutí kronik, které si dlouhá léta vedou. Jen o málo úspěšnější byli autoři při snaze získat u vedoucích kateder ucelené informace o personálním složení jejich kateder, výuce a vědecké práci v posledním třicetiletí. Za zpracování komplexních textů proto děkují J. Svatoňovi a M. Večeřovi, za podklady M. Pekárkovi, I. Jančářové a dalším členům Katedry práva životního prostředí, dále též J. Bejčkovi, D. Kosařovi a R. Polčákově a za dodatečné revize kapitol, věnovaných jejich katedrám, už jmenovaným a J. Hurdíkovi, V. Kalvodové, F. Křepešekovi, S. Skulové a P. Mrkývkovi. Za informace o vzniku a ukončení pracovního poměru jednotlivých učitelů patří dík paní ing. Dagmar Pipalové.

Velkou část důležitých informací nejen o výuce autoři získávali ze Seznamů přednášek a je později nahrazujících Studijních programů a Studijních katalogů. Bylo je však třeba, pokud to bylo možné, pracně ověřovat. Ukazovalo se totiž, že tvůrci těchto příruček některé údaje občas mechanicky nebo omylem jen převzali z předechozího roku. Příručky se však především vydávaly s určitým předstihem, takže nepostihovaly neplánované změny, k nimž občas docházelo, případně je registrovaly až se zpožděním. Dalším cenným pramenem informací, zejména pro pedagogickou oblast, byly výroční zprávy, i když jejich pojetí se v průběhu doby

měnilo, a tím se měnila i jejich vypovídací hodnota. Podobně jako řada dalších důležitých informací zejména pro poslední dvě desetiletí jsou přístupné na webových stránkách fakulty. Mnohé informace autoři vytěžili z Informačního systému MUNI.

Obsahově se textová část této publikace dělí do dvou částí. Obsahlejší první tvoří chronologicky členěný výklad o historii fakulty. Sestává ze čtyř oddílů, zachycujících čtyři fáze vývoje fakulty (1919 až 1939, 1945 až 1950, 1969 až 1989 a 1989 až 2018). První tři jsou tedy odděleny dvěma mezikategoriemi, v nichž se na fakultě nevyučovalo, zatímco třetí a čtvrtý štěpí sametová revoluce. V každém z oddílů najdete především popis obecného dění na fakultě včetně jejího umístění, které se několikrát měnilo, organizační struktury, postavení učitelů a studentů, výuky a vědecké práce. První oddíl zachycuje též snahy o založení české univerzity na Moravě a stručnou charakteristiku situace po zavření českých vysokých škol. Podobně závěr druhého oddílu připomíná též osudy studentů, učitelů a fakultní budovy po roce 1950. Do třetího autoři zase vstoupili ohlednutím za přípravou znovaotevření fakulty.

Jelikož fakultu představují především lidé, sestává druhá část textu z medailonů učitelů fakulty. Obsahuje životopisy již nežijících profesorů a docentů (s vyloučením soukromých docentů z období let 1919 až 1950). Jejich rozsah se někdy dost různí, zejména proto, že životní osudy některých učitelů, zejména pokud se rozhodli věnovat i politické kariére nebo je v nevhodné fázi jejich života zastíhl některý z mnoha politických zvrátků minulého století, byly velmi komplikované, zatímco životní dráha jiných jakoby byla předem nalinkována.

Nedílnou součástí *Dějin Právnické fakulty MU v Brně* je obrazová dokumentace. Lze ji rozdělit do tří částí. První část fotografií dokresluje výklad přímo v textu, druhou jsou portrétní fotografie a fotografie titulních stran základních děl, připojené k medailonům jednotlivých učitelů, a konečně třetí tvoří tematicky uspořádané celky na konci celé publikace (portréty děkanů, budovy, insignie, vestibul a aula, razítka). Autoři prostřednictvím obrazových příloh čtenářům zpřístupňují nejen osoby a události, ale též rozmanité dobové dokumenty a jiné artefakty. Velkou část fotografií proto autoři převzali z Archívů Masarykovy, ale řadu získali z jiných zdrojů. Pokud si stýskali nad malou ochotou některých kolegů poskytnout osobní svědectví a fotografie, opakem byli potomci zemřelých profesorů a docentů, které se autorům podařilo – někdy dosti obtížně – vyhledat a oslovit. I díky nim soustředili bohatý fotografický materiál, včetně mnoha dosud nepublikovaných snímků, zejména portrétních fotografií nebo momentek z dění na fakultě v přelomových dnech konce roku 1989 a začátku roku následujícího. Za připomenutí stojí i to, že publikace zachycuje na fotografích jednotlivých kateder všechny učitele, působící v letním semestru 2017/2018 v pracovním poměru na fakultě, a fotografii též administrativní pracovníky.

Vzhledem k velkému rozsahu se publikace dělí do dvou dílů. První zachycuje vývoj fakulty od roku 1919 do roku 1989, druhý obsahuje období let 1989 až 2018, životopisy, cizojazyčné resumé, soubory obrazových příloh a jmenný rejstřík.

Už z uvedeného, ale ještě zřetelněji z textu, který následuje, je zřejmé, že autoři by se neobešli bez pomoci pracovníků Archivu MU na čele s Mgr. Luďkem Navrátilem, za níž si jeho pracovníci zaslouží velký dík. Poděkovat by chtěli především paní Mgr. Jitce Měřinské za vstřícnost a ochotu při vyhledávání studijních materiálů.